Súd:	Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka:	16Co/275/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6714210103
Dátum vydania rozhodnutia:	13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Štefan Baláž
ECLI:	ECLI:SK:KSBB:2018:6714210103.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a členov senátu JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Amy Odalošovej v spore žalobkyne R.. V. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX M., W. XXXX/XX, O. Y., občianky SR, právne zastúpenej advokátom JUDr. Jozefom Švarcom, Advokátska kancelária Banská Bystrica, Horná 41, proti žalovanému R. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX M. - K., G. XXXX/XX, občana SR, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Alenou Cvopovou, Advokátska kancelária Zvolen, Nográdyho 37, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 7C/108/2014-251, zo dňa 15. 03. 2017, takto

r o z h o d o l :

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol (výrok II.) sčasti, pokiaľ zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej nemajetkovú ujmu vo výške 28.000,- € a vo výroku o náhrade trov konania (výrok III. až V.) potvrdzuje;

II. sčasti, pokiaľ okresný súd zamietol žalobu žalobkyne o uloženie povinnosti žalovanému ospravedlniť sa jej za uverejnenie písomných prejavov uvedených v žiadosti žalovaného o vydanie stavebného povolenia na elektrické rozvody NN J. z 05. 05. 2011, ostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

III. Rozsudok okresného súdu vo výroku o povinnosti ospravedlniť sa žalobkyni (výrok I.) ostáva nedotknutý.

IV. Žalobkyňa je povinná nahradiť trovy odvolacieho konania žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobkyni do troch dní od právoplatnosti rozsudku písomným listom, obsah ktorého okresný súd uviedol vo výroku svojho rozsudku, výrokom II. vo zvyšujúcej časti žalobu zamietol, výrokom III. rozhodol o tom, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, výrokom IV. uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania štátu vo výške 10,55 eur a výrokom V. žalovanému uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu taktiež vo výške 10,55 eur, obom zaplatením na účet okresného súdu v súdom určenej lehote.

2. Pri rozhodovaní okresný súd vychádzal z nasledovne zisteného skutkového stavu veci: Žalobou sa žalobkyňa domáhala práva na ochranu svojej osobnosti, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti s odkazom na ustanovenie § 11 Občianskeho zákonníka, a to z dôvodov, že je bývalou starostkou obce O. Y. a dňa 05. 08. 2011 jej bol ako starostke obce adresovaný list, ktorého odosielateľom bol žalovaný, a ktorý bol označený ako „Žiadosť o vydanie stavebného povolenia“, v ktorom žalovaný uviedol aj tieto výroky:
„v súčasnosti starostka nechce vydať stavebné povolenie pre stavebné rozvody NN J., hoci všetky súhlasy dotknutých organizácií a majiteľov pozemkov sú súhlasné s odvolaním na poradný hlas stavebnej komisie a chce vydierať majiteľov pozemkov na Čerenskom, aby vybudovali protipovodňové opatrenia etc...“;

„starostka nevydaním stavebného povolenia na elektrické rozvody sa vystavuje podaniu trestného oznámenia za spôsobenie veľkých finančných škôd, za čo jej hrozí trest odňatia slobody od 1-5 rokov... všetci poškodení podajú trestné oznámenia za veľkú finančnú stratu spôsobenú starostkou obce O. Y.“; „protizákonné rozhodnutie starostky obce nevydať stavebné povolenie na elektriku zničilo život minimálne 30 ľuďom (stavebníkom), ich rodinám, priateľom, majiteľom pozemkov a dodávateľskej firme pre SSE, a.s. Žilina.“

3. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že žalovaný uviedol vedome nepravdivé subjektívne tvrdenia, úvahy a konštrukcie, ktoré prezentoval ako objektívne zistené skutočnosti a verifikované závery, navodzoval stav, že v osobe žalobkyne ide o subjekt dopúšťajúci sa trestného činu vydierania, nerešpektujúceho a nedodržiavajúceho zákony SR, vydávajúceho protizákonné rozhodnutia, čo v príčinnej súvislosti spôsobilo žalovaným uvádzané následky. Ide o nepravdivé až lživé výroky a hodnotenia, ktoré boli motivované dosiahnuť zmenu jej postojov a rozhodovacích procesov, pričom však výrazným spôsobom zasiahli jej osobnú česť a dôstojnosť, znížili jej vážnosť medzi občanmi obce a zasiahli do jej osobnej a mravnej integrity. Žalovaný toto svoje písomne podanie adresoval nielen orgánom štátnej správy a samosprávy, ale aj televíznym médiám a dňa 02. 09. 2013 zaslal na Okresnú prokuratúru vo Zvolene tzv. upozornenie na korupčné správanie a zneužitie právomoci verejného činiteľa - starostkou obce O. Y. a referenta Stavebného úradu Zvolen - p. O.. V tomto písomnom podaní opisoval žalovaný, že v súvislosti s vydávaním stavebných povolení žalobkyňa dňa 10. 04. 2013 za ním poslala pána, ktorý žalovanému oznámil, že: „ak chceme stavebné povolenia na domy, musíme starostke za každé zaplatiť 1.500,- eur a on to sprostredkuje.“ Napriek upozorneniu žalovaného zo dňa 16. 04. 2013, že starostka O. a p. O. „vyžadujú úplatky, bez ktorých nechcú vydať stavebné povolenie, starostka O., keďže sme ju nepodplatili, vydala druhýkrát zamietnutie stavebného povolenia dňa 29. 04. 2013.“ Napokon žalovaný v tomto písomnom podaní konštatoval, že ide o „učebnicový príklad korupcie a zneužitie právomoci verejného činiteľa a požaduje, aby Okresná prokuratúra vo Zvolene prinútila starostku O. vydať stavebné povolenie bez úplatkov.“ Žalovaný uviedol jednoznačne lživé a nepravdivé skutočnosti, prejudikoval stav, že „spáchala trestnú činnosť“, hoci nikdy v minulosti sa nepreukázalo žiadne také konanie, ktoré by bolo v akomkoľvek rozpore so zákonom. Žalovaný ju aj verejne osočoval v rozhovoroch s bývalou pracovníčkou Obecného úradu O. Y. V. K.. Vo veci upozornenia žalovaného na prokuratúru konala Národná kriminálna agentúra, expozitúra stred v Banskej Bystrici, žalobkyňa bola vo veci vypočutá v procesnom postavení svedka a podľa vedomosti žalobkyne bolo upozornenie žalovaného klasifikované ako trestné oznámenie, ktoré bolo odmietnuté v dôsledku nezmyselného a ničím nepreukázaného ťaženia žalovaného voči jej osobe, začala mať vážne zdravotné problémy, dostala sa do akútnej depresívnej úzkostnej symptomatiky, ako reakcie na stres vyvolaný a situačne spojený so somatickými ťažkosťami práve konaním žalovaného. Bola pod neustálym tlakom, v auguste 2013 nastúpila na PN, na ktorej bola s prerušením na dovolenku až do konca pôsobenia ako starostka obceXXXXY., pričom aj v čase podania žaloby bola a naďalej je v liečbe psychiatra. Obec O. Y. je malá obec a o týchto skutočnostiach boli informovaní všetci občania obce, čo spôsobuje jej spoločenskú ako aj osobnú izoláciu voči týmto ľuďom. Táto situácia ovplyvnila aj jej profesionálnu kariéru. Apatia na pracovisku a neustále tlaky a klamstvá týkajúce sa lokality J. ju prinútili vzdať sa postu starostky. Žalovaný viacerými verejne prezentovanými verbálnymi a písomnými prejavmi veľmi intenzívnym a závažným spôsobom zasiahol do cti, mena a dôstojnosti žalobkyne v rozmanitých spoločenských vzťahoch, a to jednak vo vzťahu k spoločnosti, jednak vo vzťahu k verejnosti, k ostatným spoluobčanom v obci O. Y., ktorí žalobkyňu osobne poznajú. V dôsledku konania žalovaného bola žalobkyňa podrobovaná policajnému vyšetrovaniu, čo znamenalo pre ňu dlhotrvajúcu, najmä psychickú traumu. V dôsledku zdravotného stavu bola žalobkyňa doslova nútená odísť z funkcie starostky obce, za obdobie november 2013 až december 2014 to znamenalo pre ňu ujmu vo výške 14-tich platov, teda sumu 16.232,86 eur.

4. Žalobkyňa teda žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa jej v súdom určenej lehote listom tohto obsahu:
Uverejnením písomných prejavov uvedených v žiadosti žalovaného o vydanie stavebného povolenia na elektrické rozvody NN - J. z 05.08.2011 konkrétne v znení:
„v súčasnosti starostka nechce vydať stavebné povolenie pre stavebné rozvody NN J., hoci všetky súhlasy dotknutých organizácií a majiteľov pozemkov sú súhlasné s odvolaním na poradný hlas stavebnej komisie a chce vydierať majiteľov pozemkov na J., aby vybudovali protipovodňové opatrenia etc...“;

„starostka nevydaním stavebného povolenia na elektrické rozvody sa vystavuje podaniu trestného oznámenia za spôsobenie veľkých finančných škôd, za čo jej hrozí trest odňatia slobody od 1-5 rokov... všetci poškodení podajú trestné oznámenia za veľkú finančnú stratu spôsobenú starostkou obce O. Y.“; „protizákonné rozhodnutie starostky obce nevydať stavebné povolenie na elektriku zničilo život minimálne 30 ľuďom (stavebníkom), ich rodinám, priateľom, majiteľom pozemkov a dodávateľskej firme pre SSE, a.s. Žilina.“

Uverejnením písomných prejavov uvedených v upozornení žalovaného na korupčné správanie a zneužitie právomoci verejného činiteľa - starostky Obce O. Y. pani O. a referenta Stavebného úradu Zvolen pána O. z 02.09.2013 konkrétne v znení:
„Ak chceme stavebné povolenia na domy, musíme starostke za každé zaplatiť 1.500,- Eur a on to sprostredkuje“,
„starostku O. a referenta stavebného úradu O. som upozornil, že vyžadujú úplatky, bez ktorých nechcú vydať stavebné povolenie, starostka O., keďže sme ju nepodplatili, vydala druhýkrát zamietnutie stavebného povolenia dňa 29.04.2013,“
„išlo o učebnicový príklad korupcie a zneužitie právomoci verejného činiteľa vo svoj prospech a žiadam, aby Okresná prokuratúra vo Zvolene prinútila starostku O. vydať stavebné povolenie bez úplatkov.“
žalovaný vážne zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, keď bez overenia pravdivosti uverejnil tieto pravdu skresľujúce a nepravdivé údaje a tieto boli nedôvodným ponížením dôstojnosti, cti a vážnosti žalobkyne pred spoluobčanmi, za čo sa jej žalovaný ospravedlňuje.
Rovnako žiadala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 28.000,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť jej trovy konania.

5. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a pokiaľ ide o list „Žiadosť o vydanie stavebného povolenia na elektrické rozvody zo dňa 05. 08. 2011“, tento považoval za bežný list, ktorý nepredstavuje žiadne lživé výroky a hodnotenia, a ktorý nemohol nijakým spôsobom zasiahnuť na česť a dôstojnosť žalobkyne a znížiť jej vážnosť medzi občanmi obce. Táto žiadosť nebola zasielaná ani televíznym médiám a iným orgánom. Poukázal na to, že stavebné povolenie na elektrické rozvody následne vydané bolo, a čo sa týka podania upozornenia na prokuratúru, napísal len svoj názor, žiadne lživé a nepravdivé skutočnosti. Je normálne, že žalobkyňa musela vypovedať na polícii, vypovedali aj ostatné osoby a nemali z toho traumu. Žalovaný nebol jediný, kto poukazoval na protizákonné konanie starostky. V uznesení Prezídia PZ zo dňa 06. 11. 2013 je tiež konštatované, že žalobkyňa uviedla, že už v januári 2013 poštou obdržala anonymné listy, ktoré šetrilo Obvodné oddelenie PZ na Sliači a taktiež uviedla, že vzhľadom na neustály tlak na jej osobu, jednak zo strany stavebníkov v lokalite J., ako aj vyhrážok anonymných pisateľov, sa oficiálne rozhodla na Obecnom zastupiteľstve O. Y. dňa 25. 10. 2013 vzdať sa mandátu starostky ku dňu 01. 11. 2013. Podľa jeho názoru bolo všeobecne známe, že žalobkyňa odišla z postu starostky aj preto, že medzi ňou a poslancami boli názorové nezhody a títo neodsúhlasovali jej návrhy na obecných zastupiteľstvách. Bola apatia na pracovisku a neustále tlaky týkajúce sa lokality J., ktoré ju prinútili vzdať sa funkcie. U starostky mohlo dôjsť ku kumulácii následkov v podobe zhoršeného zdravotného stavu, avšak nie v dôsledku konania žalovaného.

6. Okresný súd po vykonanom dokazovaní považoval žalobu za čiastočne dôvodnú. Žalovaný svojím konaním, a to uverejnením písomných prejavov uvedených v upozornení žalovaného na korupčné správanie a zneužitie právomoci verejného činiteľa zo dňa 02. 09. 2013 zasiahol do práva na ochranu osobnosti žalobkyne, v tomto písomnom prejave uvádzal nepravdivé a klamlivé údaje a v dôsledku tohto neoprávneného zásahu bolo u žalobkyne zasiahnuté do jej dôstojnosti ako fyzickej osoby, do jej cti, dobrého mena a povesti, ktoré zásahy objektívne mohli spôsobiť žalobkyni ako dotknutej osobe ujmu. Žiadne z tvrdení uvedených vo výrokovej časti rozsudku z písomného prejavu: „upozornenie na korupčné správanie a zneužitie právomoci verejného činiteľa“, nie sú pravdivé, ich pravdivosť žalovaný nepreukázal, pričom najmä z uznesenia Prezídia Policajného zboru, Národná kriminálna agentúra zo dňa 06. 11. 2013, (č.l. 133) mal okresný súd za zistené, že žiadne korupčné správanie žalobkyne preukázané nebolo. Z uvedeného dôvodu okresný súd uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa žalobkyni písomným listom obsahu, ktorý je uvedený vo výroku I. rozsudku okresného súdu.

7. Pokiaľ ide o časť žaloby, v ktorej žalobkyňa žiadala uložiť žalovanému povinnosť ospravedlniť sa jej za uverejnenie písomných prejavov uvedených v žiadosti o vydanie stavebného povolenia na elektrické rozvody NN J. z 05. 08. 2011, v tejto časti mal súd zato, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol. Súd dospel k záveru, že v uvedenom liste žalovaný vyjadril svoj subjektívny názor, t. j. jednalo sa o hodnotiaci

úsudok (kritiku), ktorý ako taký je vyjadrením subjektívneho názoru, a preto nepodlieha dokazovaniu, môže však byť neprimeraný v prípade absencie akéhokoľvek skutkového základu. V čase písania tohto listu, t. j. 05. 08. 2011 žalovaný vyjadril svoj názor ohľadne vydávania stavebných povolení na elektrické rozvody v lokalite J. a v čase napísania tohto listu všetky súhlasy dotknutých organizácií a majiteľov pozemkov v súvislosti s vydaním stavebného povolenia na stavebné rozvody NN boli vydané, v čoho dôsledku bolo neskôr vydané aj stavebné povolenie na elektrické rozvody, a to rozhodnutím zo dňa 28. 11. 2011(č. l. 31-34 spisu).

8. Pokiaľ sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej nemajetkovú ujmu vo výške 28.000,- eur, v tejto časti súd žalobu tiež ako nedôvodnú zamietol, keď mal za to, že žalobkyňa nepreukázala existenciu príčinnej súvislosti medzi uverejnením písomného prejavu žalovaného v upozornení na korupčné správanie a zneužitie právomoci verejného činiteľa zo dňa 02. 09. 2013 a jej vzniknutou ujmou na osobnostných právach. Súd mal zato, že v danom prípade je postačujúce písomné ospravedlnenie žalovaného. Pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že v dôsledku konania žalovaného voči jej osobe začala mať vážne zdravotné problémy, dostala sa do akútnej depresívnej úzkostnej symptomatiky, príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného v dôsledku zverejnenia listu zo dňa 02. 09. 2013 a týmito zdravotnými problémami súdu nepreukázala. Žalobkyňa sa od augusta 2013 začala liečiť na psychiatrickej ambulancii W.. R. R. a bola jej diagnostikovaná depresívna fáza s úzkostnou zložkou a poruchami spánku, pričom aj v súčasnosti (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) bola v liečbe psychiatra, avšak nebolo vykonaným dokazovaním, a to ani samotným výsluchom W.. R. R. a W.. N. W. ako svedkov preukázané, že tieto zdravotné problémy vznikli v priamej príčinnej súvislosti s konaním žalovaného, a to uverejnením písomného prejavu zo dňa 02. 09. 2013. Súd mal za to, že žalobkyňa nepreukázala svoje tvrdenie, že by bola znížená jej vážnosť v spoločnosti vo vzťahu k ostatným spoluobčanom. Bolo vedené aj konanie pre prečin útoku na verejného činiteľa OR PZ Zvolen v súvislosti s anonymnými listami, ktoré boli adresované žalobkyni a jej manželovi. Svedeckými výpoveďami, najmä svedkyne V. K. a O. K., mal súd za preukázané, že žalobkyňu ako starostku obce O. Y. kontaktovali ohľadne stavebných povolení v oblasti J. viaceré osoby, pričom tieto osoby sa tiež dožadovali vydávania stavebných povolení, pričom tieto tiež neboli spokojné so situáciou ohľadne vydávania stavebných povolení. Uvedené vyplýva aj zo svedeckej výpovede V.. B. N., ako aj zo zápisnice zo zasadnutia obecného zastupiteľstva ohľadne stavebných povolení, najmä zo zápisnice zo dňa 01. 03. 2013 (č. l. 110). Okresný súd teda považoval za zrejmé, že pokiaľ aj žalobkyňa začala mať vážne zdravotné problémy a dostala sa do akútnej depresívnej úzkostnej symptomatiky, príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného v dôsledku zverejnenia listu zo dňa 02. 09. 2013 a týmito zdravotnými problémami súdu nijakým spôsobom nepreukázala, keďže žalobkyňa sa už v auguste 2013 začala liečiť na psychiatrickej ambulancii W.. R. R. a bola jej diagnostikovaná depresívna fáza s úzkostnou zložkou a poruchami spánku.

9. Okresný súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 11, § 13 ods. 1 OZ ako aj podľa článku 19 ods. 1, článku 26 ods. 1, 2, 4 Ústavy SR.

10. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C. s. p., a teda žiadnej zo strán nepriznal náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že každá zo strán mala vo veci úspech len čiastočný.

11. Keďže uznesením zo dňa 07. 06. 2016 bolo svedkovi O. K. priznané svedočné v sume 21,10 eur, ktoré boli uhradené z rozpočtových prostriedkov štátu, súd rozhodol, že žalobkyňa a žalovaný sú povinní nahradiť trovy konania štátu, každý v 1, t. j. v sume po 10,55 eur.

12. Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonnej 15-dňovej lehote odvolanie žalobkyňa proti výrokom, v ktorých okresný súd vo zvyšujúcej časti žalobu zamietol a proti výroku o náhrade trov konania, teda proti výrokom II. a III. rozsudku okresného súdu, pričom napriek tomu, že žalobkyňa v odvolaní uviedla, že podáva žalobu v časti, v ktorej vo zvyšujúcej časti súd žalobu zamietol, odvolanie smerovalo len do zamietajúcej časti okresného súdu, pokiaľ okresný súd zamietol návrh žalobkyne na zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 28.000,- eur a odvolanie nesmerovalo proti rozsudku okresného súdu v zamietajúcej časti, pokiaľ okresný súd zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala ospravedlnenia sa od žalovaného v súvislosti so žiadosťou žalovaného o vydanie stavebného povolenia na elektrické rozvody NN J. z 05. 08. 2011. Žalobkyňa mala za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pri rozhodnutí vychádzal z nesprávneho

právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. f), h) C. s. p.). Žalobkyňa výslovne v odvolaní uviedla, že vo vzťahu k bodu 27 odôvodnenia napadnutého rozsudku (ktorý sa týka práve odôvodnenia zamietnutia žaloby, ktorou sa žalobkyňa domáhala ospravedlnenia žalovaného v súvislosti s jeho žiadosťou o vydanie stavebného povolenia na elektrické rozvody NN J. z 05. 08. 2011) nemá výhrady voči ďalšiemu čiastkovému právnemu názoru súdu, že po vykonanom dokazovaní je potrebné písomné prejavy žalovaného uverejnené o vydanie stavebného povolenia na elektrické rozvody NN J. z 05. 08. 2011 hodnotiť ako subjektívny názor žalovaného, teda hodnotiaci úsudok, ktorý nemožno klasifikovať ako neoprávnený, objektívne dokázateľný zásah do osobnosti žalobkyne. Odvolanie teda smerovalo čo do nepriznania povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 28.000,- eur a uloženia povinnosti zaplatiť žalobkyni trovy konania. Namietala správnosť záverov okresného súdu o neexistencii príčinnej súvislosti medzi uverejnením písomného prejavu žalovaného v upozornení na korupčné správanie a zneužitie právomoci verejného činiteľa zo dňa 02. 09. 2013 a jej vzniknutou ujmou na osobnostných právach. Podľa jej názoru, pokiaľ je preukázaný zásah do práva na ochranu osobnosti žalobkyne uvedením nepravdivých a klamlivých údajov, v dôsledku tohto neoprávneného zásahu bolo u žalobkyne zasiahnuté do jej dôstojnosti ako fyzickej osoby, do jej cti, dobrého mena a povesti, ktoré zásahy objektívne mohli spôsobiť žalobkyni ako dotknutej osobe ujmu, a teda je nesporné, že celková štruktúra písomného prejavu žalovaného - podanie z 02. 09. 2013 z hľadiska jeho obsahu, teda nepravdivých, pravdu skresľujúcich a zjavne ponižujúcich výrokov a následkov vyvolaných týmto obsahom preukázateľne a objektívne nastoľuje a preukazuje stav veľmi vážneho zásahu do osobnostných práv, osobnostnej a mravnej integrity, kde je potrebné reparovať tento stav priznaním nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobkyňa bola v dôsledku konania žalovaného vyšetrovaná Národnou kriminálnou agentúrou PPZ MV SR v Banskej Bystrici vo veci podozrenia spáchania korupčných deliktov. Trestné oznámenie žalovaného bolo odmietnuté, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods. 2 Tr. por. V konaní zostali bez komplexného vyhodnotenia dôkazy ako výpovede svedkov W. a najmä B.. O., ktorí počuli aj ústne vyjadrenia žalovaného o tom, že žalobkyňa čaká úplatky, resp. či chce nejaké úplatky za to, že podpíše povolenia na stavby, ale aj ďalších svedkov, ktorí sa vyjadrovali o ústnych vyjadreniach žalovaného k žalobkyni, čo len dokresľuje stav, že žalovaný v prítomnosti viacerých občanov bezdôvodne a bezdôkazne vytvára taký status žalobkyne, že je skorumpovaným verejným činiteľom páchajúcim trestnú činnosť správajúcim sa v príkrom rozpore so zákonom, čo je samé osebe stavom enormného zásahu do cti, mena a dôstojnosti žalobkyne, a to nielen v rodinnom živote, osobnom živote, ale aj vo vzťahu k spoločnosti a spoluobčanom. Nepriznanie nemajetkovej ujmy súdom prvej inštancie zakladá stav neproporcionality a nevyváženosti právneho posúdenia takto uplatneného nároku. Nemôže byť spravodlivé rozhodnutie, ktoré odopiera tzv. vyššiu mieru ochrany jej osobnostných práv, dôstojnosti, cti a vážnosti pred právom na slobodu prejavu iného bez priznania nemajetkovej ujmy v peniazoch. V napadnutom rozsahu žiadala rozsudok okresného súdu zmeniť, uložiť žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni nemajetkovú ujmu vo výške 28.000,- eur a zaplatiť jej trovy konania.

13. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že neuvádza žiadne nové skutočnosti, len poukazuje na jeho doterajšie tvrdenia (vyjadrenie zo dňa 27. 12. 2017). V prílohe k tomuto vyjadreniu žalovaný poukázal na svoje doteraz prednesené tvrdenia v konaní. Mal za to, že žalobkyňa nepreukázala súdu príčinnú súvislosť medzi jeho konaním v dôsledku zverejnenia jeho listu zo dňa 02. 09. 2013 a jej zdravotnými problémami a nepreukázala, že by bola znížená jej vážnosť v spoločnosti vo vzťahu k ostatným spoluobčanom. Pokiaľ ide o jej zdravotné problémy, tieto pretrvávali ešte pred doručením listu, o čom svedčia viaceré skutočnosti, žalobkyňa nepreukázala ako konkrétne žalovaný zasiahol do jej cti, mena a dôstojnosti. Žalobkyňa bola ako osoba verejného záujmu povinná zniesť vyššiu mieru zásahu do integrity svojej osobnosti. Súdu nepredložila žiaden dôkaz preukazujúci dopad neoprávneného zásahu v jej spoločenskom uplatnení a jej tvrdenia zostali len vo všeobecnej rovine. Dobrovoľne odstúpila z funkcie starostky, nakoľko nemala dôveru u poslancov. S osobou žalovaného tieto veci nemajú nič spoločné. Ňou uplatnený nárok z titulu nemajetkovej ujmy vo výške 28.000,- eur považuje za neopodstatnený a účelový. Mal za to, že v danom prípade je postačujúce písomné ospravedlnenie žalovaného tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku. Odvolanie žalobkyne žiadal zamietnuť.

14. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), odvolanie prejednal viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C. s. p.) bez nariadenia pojednávania na prejednanie odvolania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) a rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým okresný súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, sčasti, pokiaľ zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala uloženia povinnosti

žalovanému zaplatiť jej nemajetkovú ujmu vo výške 28.000,- eur a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania (výroky II., III. až V.), potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p., sčasti ako odvolaním nenapadnutý rozsudok ponechal nedotknutý z nasledovných dôvodov.

15. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku okresného súdu týkajúcim sa tej časti výroku, ktorým okresný súd zamietol žalobu žalobkyne o náhradu nemajetkovej ujmy ako aj výrokov súvisiacich (o náhrade trov konania). Pri rozhodovaní okresný súd vychádzal z dostatočne zisteného stavu veci, z ktorého vyvodil aj správne právne závery, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Odvolávanie sa žalobkyne na to, že okresný súd nevyhodnotil svedecké výpovede svedkov W. a B.. O. a všeobecné odvolávanie sa na stav neproporcionality a nevyváženosti právneho posúdenia ňou uplatneného nároku vo veci neobstoja. Nie je pravdivým tvrdenie žalobkyne, že pokiaľ je preukázaný zásah do práva na ochranu osobnosti žalobkyne uvedením nepravdivých a klamlivých údajov, tento stav preukazuje stav veľmi vážneho zásahu do osobnostných práv, osobnostnej a mravnej integrity, kde je potrebné reparovať tento stav priznaním nemajetkovej ujmy v peniazoch. Okresný súd však žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch zamietol z dôvodu nepreukázania príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného v súvislosti s listom zo dňa 02. 09. 2013 adresovaného žalovaným Okresnej prokuratúre Zvolen ako aj ďalším orgánom a televízii Markíza a JOJ. Vzhľadom k tej skutočnosti, že žalobkyňa uvádzala, že v dôsledku konania žalovaného voči svojej osobe začala mať vážne zdravotné problémy, súd správne dospel k záveru, že žalobkyňa sa už od augusta 2013 začala liečiť na psychiatrickej ambulancii W.. R. R. a bola jej diagnostikovaná depresívna fáza s úzkostnou zložkou a poruchami spánku, a teda zhoršeniu zdravotného stavu u žalobkyne došlo ešte pred vyhotovením listu zo dňa 02. 09. 2013, a preto nemôže byť konanie žalovaného v príčinnej súvislosti s ním zverejneným listom zo dňa 02. 09. 2013. Odvolací súd v ďalšom len poukazuje na bod 28. rozsudku okresného súdu, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje. Odvolací súd preto rozsudok vo výroku, ktorým okresný súd vo zvyšnej časti, zamietol sčasti pokiaľ zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť jej nemajetkovú ujmu vo výške 28.000,- eur a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, ako vecne správny potvrdil, vo zvyšku ako odvolaním nenapadnutý krajský súd rozsudok okresného súdu ponechal nedotknutý, teda vo výroku, ktorým okresný súd zamietol žalobu žalobkyne o uloženie povinnosti žalovanému ospravedlniť sa jej za uverejnenie písomných prejavov uvedených v žiadosti žalovaného o vydanie stavebného povolenia na elektrické rozvody NN J. z 05. 05. 2011 ako aj vo výroku, ktorým okresný súd uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa (výrok I.).

16. Žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný, preto podľa § 255 ods. 1 C. s. p. má právo na priznanie náhrady trov konania podľa pomeru úspechu vo veci, a preto odvolací súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak
a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).
Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).
V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).